

Interview met Dick van Kranenburg – voorzitter van het Classicaal College voor de Behandeling van Beheerszaken

Dick van Kranenburg heeft ruime ervaring in de wereld van de Protestantse Kerk: scribe in zijn eigen gemeente, een tijd lang als duo samen met zijn vrouw Kari, ouderling-kerkrentmeester, diaken, classisafgevaardigde, synodelid en lid van het CCBB Gelderland. Nu is hij voorzitter van het recent gevormde CCBB Gelderland Zuid & Oost. Hij woont in Buurmalsen, een klein

dorp aan de Linge, en is lid van de Gereformeerde Kerk in het naburige Geldermalsen. Over zijn werk voor het CCBB gaat dit interview vooral.

Dick, hoe kom je aan deze staat van dienst?

Ik heb een financiële achtergrond. Tijdens mijn werkzame leven heb ik bij twee banken gewerkt als kredietbeoordelaar en in verschillende adviesrollen. Het ligt dan voor de hand dat als er in je gemeente iemand nodig is met financieel-administratieve kennis dat ze dan naar jou kijken. En van het één komt het ander. En nu ik gepensioneerd ben vind ik het heerlijk om mijn kennis en ervaring in de hele breedte van de kerk beschikbaar te stellen.

Wat is het CCBB eigenlijk voor een college?

De CCBB's, voluit de Classicale Colleges voor de Behandeling van Beheerszaken, zijn binnen de Protestantse Kerk de commissies die toezicht houden op de financiën van de gemeenten. Of, toezicht houden is eigenlijk niet het juiste woord. Ik zou het liever zo uitdrukken: bij het CCBB helpen we de plaatselijke kerken om toekomstbestendig te zijn. De gemeenten zijn zelfstandig en hebben een eigen verantwoordelijkheid. Maar wij mogen meekijken. Wij zijn de critical friend. Wij proberen het vroegtijdig te signaleren als gemeenten financieel in de problemen dreigen te komen, zodat er nog tijd is om een oplossing te bedenken. Daar helpen we ze dan ook bij. En we letten op good governance: een transparante werkwijze in de gemeenten, volgens maatschappelijk geaccepteerde normen. Behalve het beoordelen van begrotingen en jaarrekeningen geeft het CCBB ook solvabiliteitsverklaringen af aan vacante gemeenten. Een solvabiliteitsverklaring is een document dat aangeeft dat een gemeente, op basis van zijn meerjarenbegroting, in staat is om de kosten van een predikant te dragen. Leuk werk om die beoordeling van de solvabiliteit te doen.

Wat voor mensen zoek je, en hoe ziet hun werk eruit?

De mensen die wij nu zoeken zullen vooral ingezet worden als beoordelaar van begrotingen en jaarrekeningen, zowel van de Colleges van Diakenen als van de Colleges van Kerkrentmeesters. Het moeten mensen zijn met financiële kennis, die door de cijfers heen kunnen zien wat er in de gemeenten gaande is. Elke beoordelaar krijgt de gemeenten uit een bepaalde regio onder zijn of haar hoede. Momenteel zijn we vooral op zoek naar beoordelaars uit de regio's Bommelerwaard en Tiel. Maar dat is geen harde

eis. Op enige termijn verwachten we ook in andere regio's vacatures. Een beoordelaar kan haar of zijn werk gewoon vanuit huis doen, achter een laptop of computer. Het werk is ook goed gestructureerd. Sinds een aantal jaren werkt de landelijke kerk met het financiële rapportagesysteem FRIS. Wanneer een gemeente daarin een begroting of jaarrekening geüpload heeft, krijgt de verantwoordelijke beoordelaar daarvandaan een melding. De beoordelaar geeft aan de hand van de CCBB richtlijnen een goed- of afkeuring, al dan niet voorzien van opmerkingen of adviezen. De beoordelaar doet zijn of haar werk thuis, maar we zien elkaar ook periodiek bij het CCBB-overleg. Collegiaal werken staat bij ons hoog in het vaandel.

Is dat werk niet saai?

Ik zou zeggen: nee, integendeel. Natuurlijk, als er niets aan te merken is op een begroting of jaarrekening, en je hoeft alleen maar een goedkeuring te geven, dan is dat niet spannend. Al is de gemeente, als ontvanger van de goedkeuring, daar natuurlijk wel blij mee. Maar juist als er wat aan de hand is, dan is het de kunst om de gemeente te helpen. Vooral als je neigt naar een afkeuring. Maar een hard 'nee' wil je liever niet geven. Je zoekt naar mogelijkheden om samen verder te komen. De eerste stap is dan om de telefoon te pakken en eens te informeren waarom men iets op een bepaalde manier doet of gedaan heeft. Dat resulteert vaak al in een goed gesprek. En als het allemaal wat complexer blijkt te liggen, dan kun je samen met een collega CCBB-er op bezoek gaan in zo'n gemeente. Meestal is men dankbaar voor een goed gesprek en een goed advies.

Gemeenten zijn dankbaar voor een goed gesprek en een goed advies.

Wat zou je aan toekomstige CCBB-ers mee willen geven? Wat ik al eerder zei: het is ontzettend leuk om je kennis en ervaring in te brengen. En je leert van anderen, met wie je contact hebt: van je collega CCBB-ers, maar zeker ook van de kerkrentmeesters en de diakenen die je in de loop van de tijd spreekt. We praten binnen het CCBB vaak over het geld en de stenen, maar het belangrijkste is: de kerk is een kerk voor mensen. Daar heb ik het altijd voor gedaan. En daar draag jij als toekomstige CCBB-er aan bij. Ik zou dus zeggen: meld je aan. Of als je nog twijfelt, ik ben altijd in voor een goed gesprek. Laat het in ieder geval weten als je belangstelling hebt.